

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1952/2020
20.05.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, др Илије Зиндовића и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., општина ..., чији је пуномоћник Лидија Милановић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарства унутрашњих послова, Сектор за ванредне ситуације, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Краљеву, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 5249/18 од 09.07.2019. године, у седници од 20.05.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 5249/18 од 09.07.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 5249/18 од 09.07.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ивањици П 24/17 од 23.05.2018. године, ставом првим изреке делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и тужена је обавезана да му на име накнаде материјалне штете исплати 303.056 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Ставом другим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца за накнаду материјалне штете преко досуђеног износа са припадајућом законском затезном каматом, као и да му на досуђени износ исплати законску затезну камату од 14.09.2015. године до 22.05.2018. године. Ставом трећим изреке тужена је обавезана да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 69.822,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 5249/18 од 09.07.2019. године одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у ставовима првом и трећем изреке.

Против другостепене пресуде, заступник тужене је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11 ...87/18). Наиме, уз ревизију нису приложене другачије судске одлуке у вези примене чл. 153.,154. став 1. и 189. Закона о облигационим односима, у погледу чије примене постоји уједначена судска пракса, а уз ревизију нису приложене судске одлуке за које се указује да су супротне правном ставу израженом у побијаној другостепеној пресуди. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 401. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужбом од 16.01.2017. године, тужилац је тражио накнаду штете у износу од 757.640,00 динара.

Према новелираном члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Будући да вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић